

# Gecsemáné

Már évek óta csak búcsúzkodom  
S még mindig itt vagyok tréfálsz velem  
Hogy annál jobban megalázz Uram  
Te azt hiszed hogy végül elhiszem  
Meg sem halok s megint nyugodtan alszom  
És akkor de csak akkor ujjaid  
Egyetlen pöccintésével a férgek  
Közé parancsolsz hát nem hát nem hát nem  
Nem ejtesz át ily könnyen a bőröndöm  
Becsomagolva és lezárva áll az  
Ajtóm előtt rég útra kész vagyok  
Borok virrasztják át az éjt velem  
Szemem csak félig hunyva álmokat  
Nem álmodom de látok jó előre  
Mindent amíg a vaksötétbe nézek  
Látlak ahogy Te engem sohasem  
Mert mit is lát aki maga a Látás  
S tudom nem múlhat tőlem e pohár  
Kitépem hát az angyalod kezéből  
Magam hogy mégse úgy legyen ahogy Te  
Akarod hanem ahogy én ahogy  
Én akarom én akarom Uram.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

[← Előző](#)  
[oldal](#)
[Következő](#)  
[oldal](#) [→](#)